Lieta Nr.C29720614;
Arhīva Nr. CA-0230/25;
2017.g.

S P R I E D U M S
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

2017.gada 25.janvārī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja L.Volberga,
tiesneši M.Bebriša un J.Freimanis,
ar tiesas sēdes sekretāri E.Švābi,
izskatīja atklātā tiesas sēdē Rīgā, Brīvības bulvārī 34,
civillietu SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" prasībā pret /pers. D/ par parāda piedziņu sakarā ar /pers. D/ apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2016.gada 18.marta spriedumu un

k o n s t a t ē j a:

Prasītājs – SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" - 2014.gada 14.jūlijā Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā cēlis prasību pret /pers. D/ par parāda piedziņu, lūdzot tiesu piedzīt no atbildētājas prasītāja labā parādu EUR 2819,88 un tiesas izdevumus, kā arī noteikt tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētājas likumiskos 6% gadā.

Prasības pieteikumā norādīts, ka atbildētājai pieder dzīvoklis /adrese/, kas ierakstīts zemesgrāmatā 2008.gada 31.oktobrī. Līgumiskas attiecības starp pusēm nepastāv, taču atbildētājas pienākums veikt maksājumus par dzīvojamās mājas uzturēšanu un par komunālajiem pakalpojumiem izriet no likuma.

Atbildētāja nepildīja likumā noteiktos pienākumus no 2010.gada septembra, maksājumus veica neregulāri un nepilnā apmērā. Parāds par dzīvokļa īpašuma apsaimniekošanu un komunālajiem maksājumiem par laika posmu no 2010.gada septembra līdz 2014.gada jūlijam ir EUR 2819,88, ko veido parāds par apsaimniekošanu un pakalpojumiem EUR 2688,83 un likumiskie kavējuma procenti EUR 131,05. Kavējuma procenti rēķināti par periodu no 2012.gada maija.

Prasība pamatota uz Civillikuma 1756., 1765., 1770., 1771., 1773., 1775., 1779., 1786., 1791.pantu, Dzīvokļa īpašuma likuma 10.pantu, likuma "Par dzīvokļa īpašumu" 12.pantu.

2015. gada 25. augustā tiesā saņemts prasības pieaugums (l.l. 56), kurā norādīts, ka periodā līdz 2015.gada augustam parāda summa ir pieaugusi un sastāda EUR 2794,59, kas sastāv no pamatparāda EUR 2477,64, tajā skaitā ūdeni un kanalizāciju EUR 533,62 un likumiskajiem kavējuma procentiem EUR 316,95.

Atbildētājas/pers. D/ pārstāvis uz pilnvaras pamata /pers. F/ 2014.gada 28.novembrī iesniedzis tiesai rakstveida paskaidrojumus par prasību (l.l. 46).

Paskaidrojumos norādīts, ka atbildētāja kopš 2004.gada pastāvīgi dzīvo Īrijā. Dzīvoklī /adrese/ dzīvo atbildētājas civilvīra meita, ar kuru bijusi noruna, ka tiks apmaksāti visi rēķini, dzīvoklis tiks uzturēts kārtībā. Pēdējos gados atbildētāja rēķinu apmaksas veikšanu nav kontrolējusi, uzticējusies, ka rēķini tiek apmaksāti. Atbildētāja tikai 2014.gadā, kad atbraukusi uz Latviju, uzzinājusi, ka par dzīvokli uzkrājies parāds. Atbildētāja 2014.gada 11.septembrī noslēgusi ar prasītāju dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas līgumu. Vienlaicīgi tikuši nomainīti ūdens skaitītāji un prasītājam nodots attiecīgs akts ar skaitītāju rādījumiem. Kopš 2014.gada septembra prasītāja izrakstītie rēķini tiek apmaksāti. Atbildētāja apšauba prasītāja rēķinos ietvertās pozīcijas par ūdens patēriņu 2014.gadā, norādot, ka tas ir neticami liels.

2015.gada 4.decembrī tiesā saņemti atbildētājas pārstāvja papildus paskaidrojumi par prasību (l.l. 77. – 78.), kuros norādīts, ka atbildētāja parādu daļēji atzīst, neatzīst parāda summu EUR 958,06 apmērā. Paskaidrots, ka persona, kas lietoja atbildētājas dzīvokli, ilgstoši nebija nodevusi pārvaldniekam ziņas par ūdens skaitītāju rādījumiem. 2013.gada decembrī prasītājs aprēķinājis ūdens patēriņu 5,635m3 apmērā, kas aptuveni sakrīt ar iepriekšējo patēriņu. Savukārt 2014.gada janvārī ūdens patēriņš ticis aprēķināts 67,273m3 apmērā, februārī 101,962m3, martā – 123,510m3, aprīlī – 163,053m3, maijā – 98,565m3, jūnijā – 73,346m3, augustā 132,70m3 apmērā. Attiecīgi rēķinos par 2014.gadu no janvāra līdz augustam atbildētājai aprēķināta maksa EUR 1011,30 par 835,78m3 ūdens. 2014.gada 18.septembrī atbildētājas dzīvoklī veikta ūdens skaitītāju nomaiņa. Atbildētāja lūgusi veikt maksas par ūdens patēriņu pārrēķinu, taču prasītājs atteicis pārrēķina veikšanu, atsaucoties uz Ministru kabineta noteikumos Nr.1013 norādīto ūdens patēriņa aprēķināšanas kārtību. Atbildētāja uzskata, ka prasītājs vēlās saņemt maksu par pakalpojumu, kas nemaz nav sniegts. Atbildētājas pārstāvis uzskata, ka faktiski patērētais ūdens apjoms par strīdus periodu (no 2014.gada janvāra līdz augustam ieskaitot) ir zināms un pierādāms ar 18.09.2014. darbu pieņemšanas – nodošanas aktu Nr.0258. Atbildētāja atzīst ūdens patēriņa apjomu strīdus periodā no 2014.gada janvāra līdz augustam 5,5m3 apmērā par mēnesi, kas naudas izteiksmē ir EUR 53,24.

No lietas materiāliem redzams, ka pirmās instances tiesā prasītājs prasību uzturējis daļēji, t.i. par summu EUR 155583, kas sastāv no pamatparāda EUR 1187,65 un likumiskajiem nokavējuma procentiem EUR 368,18 (l.l. 95).

Ar pirmās instances tiesas spriedumu celtā prasība apmierināta (l.l. 121-127), nospriežot piedzīt no atbildētājas prasītāja labā galveno parādu EUR

1187,65 par laika periodu no 2010.gada septembra līdz 2015.gada 30.novembrim, likumiskos nokavējuma procentus par laika periodu no 2013.gada 1.decembra līdz 2015.gada 13.novembrim EUR 368,18. Bez tam ar minēto tiesas spriedumu tika piedzīts no atbildētājas par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 12,57, kā arī prasītājam tika atzītas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētājas likumiskos 6% gadā no nesamaksātās galvenā parāda summas.

Spriedumā norādīts, ka ar prasības pieteikumam pievienoto Rīgas pilsētas Zemesgrāmatas nodalījuma Nr./numurs /izdruku apstiprinās, ka 2008.gada 24.oktobrī atbildētāja ieguva īpašuma tiesības uz dzīvokli Nr./adrese/ (turpmāk - Dzīvoklis). Tiesa atzinusi, ka lietā nav strīda par to, ka prasītājs ir dzīvojamās mājas /adrese/ apsaimniekotājs. No prasības pieteikumam pievienotās Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra 28.08.2013. izziņas Nr.7-3-129418 redzams, ka Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistrā 29.12.2010. reģistrēta reorganizācija, kuras rezultātā izveidota SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", apvienojot vairākas Rīgas pašvaldības sabiedrības ar ierobežotu atbildību.

Pirmās instances tiesa, ņemot vērā Civillikuma 3.panta nosacījumus, atzinusi, ka no likuma „Par dzīvokļa īpašumu" (spēkā līdz 2011.gada 1.janvārim) 8.panta pirmās daļas, 12.panta pirmās, ceturtās un piektās daļas, kā arī Dzīvokļa īpašuma likuma (stājies spēkā 2011.gada 1.janvārī) 10.panta 1.-5., 10.punkta un 13.panta nosacījumiem izriet, ka dzīvokļa īpašnieka pienākums atbildētājai ir noteikts ar likumu

Tiesa atzinusi, ka lietā nav strīda par to, ka prasītājs savas saistības, kas izriet no Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma, ir pildījis, t.i. ir apsaimniekojis un uzturējis dzīvojamo māju /adrese/, nodrošinot pakalpojumu sniegšanu.

Spriedumā norādīts, ka atbildētājas pārstāvis prasību atzina daļēji, par ko parakstījās tiesas sēdes protokolā. Atbildētājas pārstāvis neatzīst prasību daļā par EUR 958,06, ko veido ūdens patēriņš.

Pirmās instances tiesa atzinusi, ka lietā nav strīda par to, ka atbildētāja laika periodā no 2013.gada septembra līdz 2014.gada augustam ieskaitot nav nodevusi prasītājam ūdens patēriņa skaitītāja rādījumus, ko apliecina prasītāja iesniegtais ūdens skaitītāju rādījumu saraksts (l.l.. 102-103).

Spriedumā norādīts, ka ar lietas materiālos iesniegto 24.11.2010. aktu apstiprinās, ka dzīvoklī bija uzstādīti ūdens skaitītāji, kuru nākamās verificēšanas datums norādīts 24.11.2014. (l.l. 100). Ar lietas materiālos iesniegto 18.09.2014. darba pieņemšanas – nodošanas aktu Nr.0258 apstiprinās, ka Dzīvoklī uzstādīti jauni ūdens patēriņa skaitītāji (l.l. 101.).

Pirmās instances tiesa, atsaucoties uz Ministru kabineta 2008.gada 9.decembra noteikumu Nr.1013 (Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu) 14., 27., 19., $19.^1$, 29., $33.^2$ punktiem, atzinusi, ka normatīvajos aktos ir noteikta kārtība, kādā nosakāms patērētā ūdens daudzums gadījumos, kad nav nodoti ūdens skaitītāja rādījumi.

Ņemot vērā lietas materiālos esošos rēķinus par laika periodu no 2014.gada janvāra līdz septembrim (l.l. 84-92), pirmās instances tiesa atzinusi, ka kopā apmaksai pozīcijā ūdens apgāde un kanalizācija šajā periodā aprēķināts EUR 1020,91. Tiesa atzinusi, ka no prasītāja atbildes vēstulēm uz atbildētāja iesniegumiem (l.l. 79., 81., 83) izriet, ka prasītājs ir izskaidrojis atbildētājam ūdens patēriņa aprēķina kārtību.

Pirmās instances tiesa, izvērtējot atbildētāja pārstāvja neatzīto prasības summu, konstatējusi, ka lietas materiālos iesniegtajā kopsavilkumā uz 21.08.2015. (l.l. 64) norādīts atbildētājas parāds par ūdeni un kanalizāciju EUR 533,62 apmērā. No atbildētājas pārstāvja iesniegtā maksājumu uzdevuma (l.l. 97) redzams, ka maksājuma uzdevuma mērķī nav detalizēti norādīts, par ko maksājums veikts, tikai rēķina numurs, līdz ar ko secināms, ka rēķinā norādītā summa apmaksāta daļējā apmērā.

Pirmās instances tiesa atsaukusies uz Civillikuma 1402.panta nosacījumiem, ka saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma un atzinusi, ka prasītājs ūdens patēriņu atbildētājas dzīvoklī aprēķinu veicis atbilstoši MK Noteikumos Nr.1013 noteiktajai kārtībai. Tiesa atzinusi par nepamatotu atbildētājas pārstāvja viedokli par to, ka prasītājam ir pienākums veikt ūdens patēriņa korekciju, jo atbildētāja 2014.gada septembrī dzīvoklī uzstādījusi jaunus ūdens patēriņa skaitītājus, līdz ar ko matemātiski var izrēķināt patieso ūdens patēriņu. MK noteikumi Nr.1013 neparedz prasītājam pienākumu veikt ūdens patēriņa pārrēķinu gadījumos, ja izlietotā ūdens daudzums noteikts atbilstoši MK noteikumu Nr.1013 $19.^1$ punktam. Tiesa atzinusi, ka atbildētājai nelabvēlīgās sekas saistībā ar rēķinos norādītā izlietotā ūdens daudzumu pastāv uz tiesiska pamata, proti, MK noteikumos Nr.1013 ietvertā regulējuma, turklāt, šādas sekas radušās, jo atbildētāja kā dzīvokļa īpašniece nav izpildījusi savus pienākumus, proti, nav likumā noteiktajā kārtībā un termiņā katru mēnesi nolasījusi ūdens skaitītāja rādījumus un nodevusi tos pārvaldniekam aprēķinu veikšanai.

Spriedumā norādīts, ka 2016.gada 1.martā tiesā saņemts prasītāja pārstāvja paskaidrojums, kurā norādīts, ka prasība tiek uzturēta uz tiesā 25.08.2015. iesniegtā prasības pieauguma pamata un tajā norādītajā apmērā (l.l. 115). Ar lietas materiālos iesniegto piedzenamās summas aprēķinu apstiprinās, ka atbildētāja kavēja rēķinu par apsaimniekošanas un komunālo pakalpojumu samaksu (l.l. 58-59) un atbildētājas parāds uz 2015. gada augustu bija aprēķināts EUR 2794,59 apmērā, kur pamatparāds EUR 2477,64 un kavējuma procenti EUR 316,95. Savukārt, 2015.gada 11.decembra tiesas sēdē prasītāja pārstāvis parakstījās pielikumā pie tiesas sēdes protokola par daļēju atteikšanos no prasības, norādot, ka prasība tiek uzturēta EUR 1555,83 apmērā, kur pamatparāds EUR 1187,65 un likumiskie nokavējuma procenti EUR 368,18 (l.l. 95).

Spriedumā norādīts, ka lietā iesniegts 13.11.2015. rēķins, kurā norādīts parāds uz 01.11.2015. – EUR 1923,90, likumiskie nokavējuma procenti uz 13.11.2015. – EUR 368,18, kopējā rēķina summa apmaksai EUR 2005,83 (l.l. 96). Atbildētāja pārstāvis iesniedzis lietā 07.12.2015. maksājumu uzdevumu par EUR 450 apmērā maksājuma veikšanu, apmaksājot rēķinu Nr.15211529/15111 (l.l. 97).

Spriedumā norādīts, ka atbildētāja pārstāvis parāda esamību atzina, izņemot pozīcijā par ūdens patēriņa daudzumu strīdus periodā no 2014.gada janvāra līdz augustam ieskaitot. Tiesa atbildētāja pārstāvja iebildumus pret parāda summas apmēru, konkrēti, patērētā ūdens daudzuma aprēķinu, ir izvērtējusi un atzinusi par nepamatotiem. Tāpat tiesa atzinusi par nepamatotu atbildētāja pārstāvja lūgumu uzlikt prasītājam par pienākumu pārrēķināt atbildētājai ūdens patēriņa parāda summu, jo pretprasība lietā nav celta, iebildumi nav atzīti par pamatotiem.

Ņemot vērā minēto, pirmās instances tiesa atzinusi, ka prasība tās uzturētajā daļā par parāda par apsaimniekošanas maksu un sniegtajiem pakalpojumiem EUR 1187,65 apmērā par periodu no 2010. gada septembra līdz 2015.gada 30.novembrim ir pamatota un apmierināma.

Spriedumā norādīts, ka par maksājumu neveikšanu laikā prasītājs aprēķinājis likumiskos nokavējuma procentus 6% gadā un 13.11.2015. rēķinā norādīts, ka likumisko nokavējuma procentu uz 13.11.2015. parāds – EUR 368,18 (l.l. 96).

Atsaucoties uz Civillikuma 1759.panta 1.punktu un 1765.panta pirmo daļu, tiesa atzinusi, ka no atbildētājas par labu prasītājam piedzenami likumiskie procenti par laika periodu no 2013.gada 1.decembra līdz 2015.gada 13.novembrim EUR 368,18 apmērā.

2016.gada 5.aprīlī Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa lietā taisījusi papildspriedumu (l.l. 130-131), piedzenot no atbildētājas prasītāja labā tiesas izdevumus EUR 352,24.

Par minēto tiesas spriedumu apelācijas sūdzību iesniedza atbildētājas /pers. D/ pārstāvis /pers. F/ (l.l. 133-134), pārsūdzot spriedumu daļā par parāda piedziņu EUR 958,06 apmērā.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka tiesa, konstatējot, ka prasītājs ūdens patēriņa aprēķinu atbildētājas dzīvoklī veicis atbilstoši Ministru Kabineta noteikumos Nr.1013 noteiktajā kārtībā, šo normu ir piemērojusi sašaurināti, neņemot vērā esošo situāciju kopumā. Lietā nav strīds par to, vai prasītājs bija rīkojies pareizi, piemērojot ūdens patēriņa aprēķinam Ministru Kabineta noteikumos Nr.1013 noteikto kārtību. Pastāv strīds par to, vai prasītājam ir pamats prasīt šīs summas piedziņu, kaut arī viņam ir acīmredzama iespēja noteikt faktisko ūdens patēriņu, pamatojoties uz ūdens skaitītāju rādījumiem.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka izveidojas situācija, kad no atbildētājas prasīts samaksāt gan it kā par patērētiem 835,78 m^3, gan apmaksāt

tekošos rēķinus, kuros prasītājs turpina aprēķināt ūdens patēriņu. Atbildētāja norāda, ka parāda daļai EUR 958,06 nav skaidra tiesiskā pamatojuma. Tā nevar tikt uzskatīta par kaut kāda veida sodu, jo tāds nav noteikts nedz likumā, nedz pušu starpā noslēgtā līgumā, kā arī nav uzskatāma par maksu par saņemto pakalpojumu, jo ir iespēja noteikt faktisko ūdens patēriņu un aprēķināt attiecīgu summu, kas vairākas reizes mazāka par aprēķināto summu par ūdens patēriņu EUR 1011,30 apmērā un pēc atbildētājas aprēķiniem sastāda EUR 53,24.

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 413.-418.pantiem, lūdz tiesu: 1) atcelt Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas spriedumu daļā par parāda EUR 958,06 piedziņu; 2) noraidīt SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" prasījumu daļā par parāda EUR 958,06 piedziņu no /pers. D/; 3) piedzīt no SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" visus tiesāšanās izdevumus.

Apelācijas instances tiesas sēdē prasītāja – SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" - pārstāvis uz pilnvaras pamata /pers. I/ prasību par parāda piedziņu EUR 958,06 apmērā uzturēja, bet apelācijas sūdzību neatzina un apstiprināja prasībā minētos argumentus. Papildus paskaidroja, ka pirmās instances tiesa pamatoti izvērtējusi visus pierādījumus. Paskaidroja, ka ūdens starpība tiek aprēķināta pēc Ministru Kabineta noteikumiem. Ja ūdens skaitītāju rādītāji netiek nodoti, par ūdens patēriņu rēķina pēc Ministru Kabineta noteikumiem. Šādos gadījumos likums neuzliek prasītājam pienākumu veikt kaut kādu pārrēķinu.

Atbildētājas/pers. D/ pārstāvis uz pilnvaras pamata /pers. F/ uz tiesas sēdi nebija ieradies, kaut gan par tiesas sēdes vietu un laiku viņam bija paziņots likumā noteiktajā kārtībā, kas redzams no lietā esošās pavēstu uzziņas (l.l. 150-151). Par neierašanās iemesliem atbildētājas pārstāvis netika ziņojis un nav lūdzis atlikt lietas izskatīšanu.

Pie šādiem apstākļiem tiesa atbildētājas pārstāvja neierašanos uz tiesas sēdi atzīst par neattaisnojošu un saskaņā ar Civilprocesa likuma 156.panta pirmās daļas noteikumiem atzīst par iespējamu izskatīt lietu bez atbildētājas pārstāvja piedalīšanās tiesas sēdē.

Motīvu daļa

Civillietu tiesas kolēģija, uzklausījusi prasītāja pārstāvja paskaidrojumus tiesas sēdē un izvērtējusi lietā esošos materiālus, atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

Civilprocesa likuma 426.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību un pretapelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībās.

Ņemot vērā minētās likuma normas nosacījumus un to apstākli, ka atbildētāja pirmās instances tiesas spriedumu ir pārsūdzējusi tikai daļā par parāda piedziņu EUR 958,06 apmērā, bet 2016.gada 5.aprīļa papildspriedums nav vispār pārsūdzēts, tiesas kolēģija atzīst, ka prasība izskatāma pēc būtības tikai daļā par parāda piedziņu EUR 958,06 apmērā, t.i. parāda piedziņu par ūdens patēriņu.

Savukārt Civilprocesa likuma 432.panta piektajā daļā ir noteikts, ka sprieduma motīvu daļā norāda šā likuma 193.panta piektajā daļā minētos apstākļus, kā arī motivē attieksmi pret pirmās instances tiesas spriedumu. Ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Pamatojoties uz minēto tiesību normu, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2016.gada 5.aprīļa spriedums ir pareizs un lietas faktiskajiem apstākļiem atbilstošs, līdz ar ko Civillietu tiesas kolēģija pievienojas šī sprieduma motivācijai un neatkārto minētos argumentus.

Tiesas kolēģija atzīst, ka lietā nav strīda par to, ka atbildētāja /pers. D/ kopš 2008.gada 24.oktobra ir dzīvokļa /adrese /, īpašniece. Minēto dzīvojamo māju apsaimnieko SIA „Rīgas namu pārvaldnieks".

Lietā faktiski nav strīda arī par to, ka atbildētāja /pers. D/ laika periodā no 2010.gada septembra līdz 2015.gada 30.novembrim pilnā apmērā nebija veikusi maksājumus par dzīvokļa īpašuma apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem.

Tāpat lietā nav strīda par to, ka ūdens skaitītāji atbildētājas dzīvoklī tika uzstādīti 2010.gada 24.novembrī ar lietošanas derīguma termiņu līdz 2014.gada 24.novembrim. No lietas materiālos esošā darbu pieņemšanas – nodošanas akta redzams, ka ūdens skaitītāji tika nomainīti 2014.gada 18.septembrī (l.l. 101). Tiesas kolēģija atzīst, ka lietā nav strīda par to, ka laika periodā no 2013.gada septembra līdz 2014.gada augustam atbildētāja nav nodevusi prasītājam ūdens patēriņa skaitītāja rādījumu.

No prasītāja iesniegtajiem aprēķiniem redzams, ka par laika periodu no 2014.gada janvāra līdz augustam atbildētājai aprēķināta maksa par ūdens patēriņu EUR 1011,30 apmērā.

Kā tas izriet no lietas materiāliem parāds par ūdens patēriņu laika periodā no 2013.gada septembra līdz 2013.gada decembrim aprēķināts saskaņā ar Ministru kabineta 2008.gada 9.decembra Noteikumu („Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu") 29.punkta nosacījumiem, bet laika periodā no 2014.gada janvāra līdz 2014.gada augustam ieskaitot parāds par ūdens patēriņu aprēķināts atbilstoši minēto noteikumu 19.^{1} punkta nosacījumiem.

Atbildētāja no minētās parāda summas par ūdens patēriņu EUR 1011,30 apmērā neatzīst parādu par summu EUR 958,06. Uzskata, ka faktiskais ūdens patēriņš par laika periodu no 2014.gada janvāra-augustam ieskaitot ir zināms, jo to var aprēķināt no 2014.gada 18.septembra darbu pieņemšanas – nodošanas akta. Tā kā no minētā akta redzams, ka ūdens patēriņa apjoms šajā laika periodā ir bijis 5,5 m^{3}, tad uzskata, ka par ūdens patēriņu šajā laikā periodā ir maksājams EIR 53,24.

Tātad lietā ir strīds par parāda EUR 958,06 apmērā, kas aprēķināts par ūdens patēriņu, pamatotību.

Ministru kabineta noteikumu Nr.1013 19.punktā norādīts, ja veidojas starpība starp mājas kopējā ūdens skaitītāja rādījumu un dzīvokļu īpašumos ar skaitītājiem noteikto ūdens patēriņu, ieskaitot arī avārijās un remontā nopludināto ūdens daudzumu (ūdens patēriņa starpība), tiek veikts ūdens patēriņa pārrēķins. Dzīvokļa īpašnieks ūdens patēriņa starpību sedz atbilstoši atsevišķo īpašumu skaitam. Noteikumu 19.^{1}.1.punktā noteikts, ka šo noteikumu 19.punktā minēto ūdens patēriņa starpības sadales kārtību nepiemēro, bet ūdens patēriņa starpību sadala atbilstoši atsevišķo īpašumu skaitam starp šādiem dzīvokļu īpašniekiem (ja tādi ir dzīvojamā mājā): kuri nav iesnieguši informāciju par ūdens skaitītāja rādījumu vismaz trīs mēnešus pēc kārtas. Noteikumu 29.punktā noteikts, ka ja dzīvokļa īpašnieks nav iesniedzis informāciju par ūdens skaitītāja rādījumu vai šo noteikumu 28.punktā minētajā kārtībā nav informējis par prombūtni, pārvaldnieks aprēķina ūdens patēriņu atsevišķajam īpašumam, ņemot vērā konkrētā atsevišķā īpašuma vidējo ūdens patēriņu par pēdējiem trim mēnešiem, bet ne ilgāk kā trīs mēnešus pēc kārtas.

No atbildētājas paskaidrojumiem izriet, ka laika periodā no 2004.gada līdz 2014.gada augustam viņa savā dzīvokļa īpašumā faktiski nav dzīvojusi, bet tur ir dzīvojusi viņas civilvīra meita.

No lietas materiāliem izriet un par to lietā nav strīda, ka atbildētāja prasītāju par savu prombūtni šajā laika periodā netika informējusi un vairāk nekā trīs mēnešus pēc kārtas nebija nodevusi prasītājam ūdens patēriņa skaitītāja rādījumus.

Pie šādiem apstākļiem tiesas kolēģija atzīst par pamatotiem pirmās instances tiesas secinājumus, ka prasītājs parādu par ūdens patēriņu laika periodā no 2014.gada janvāra-līdz augustam pamatoti tika aprēķinājis pamatojoties uz minēto Ministru kabineta noteikumu 19.^{1} punkta nosacījumiem.

Kā redzams no atbildētājas apelācijas sūdzības, atbildētāja faktiski neapstrīd faktu, ka prasītājs rīkojies pareizi, ūdens patēriņa aprēķinam piemērojot augstākminētos noteikumus, taču atbildētājas ieskatā tiesa šo tiesību normu ir tulkojusi sašaurināti.

Tiesas kolēģija šo argumentu atzīst par nepamatotu.

Jau minētie Ministru kabineta noteikumi skaidri un nepārprotami paredz kārtību, kādā aprēķināmi maksājumi par ūdens patēriņu, ja dzīvokļa īpašnieks vairāk kā trīs mēnešus pēc kārtas nav nodevis ūdens patēriņa skaitītāja rādījumus.

Pie šādiem apstākļiem tiesas kolēģija atzīst par nepamatotu apelācijas sūdzībā norādīto, ka parāda summai EUR 958,06 nav skaidra tiesiska pamatojuma.

Kā to pamatoti atzinusi pirmās instances tiesa, atbildētājai nelabvēlīgās sekas saistībā ar rēķinos norādītā izlietotā ūdens daudzumu un tā samaksu pastāv uz tiesiska pamata, proti, minētajiem Ministru kabineta noteikumiem.

Tiesas kolēģija atzīst, ka ne Ministru kabineta noteikumi Nr.1013, ne arī kāds cits normatīvais akts neparedz apsaimniekotāja pienākumu veikt pārrēķinu gadījumos, ja dzīvokļa īpašnieks nav pildījis savus likumā noteiktos pienākumus katru mēnesi noteiktā termiņā nolasīt un iesniegt apsaimniekotājam ūdens skaitītāja rādījumus.

Ņemot vērā minēto un arī to apstākli, ka atbildētāja nav cēlusi attiecīgu pretprasību, tiesas kolēģija atzīst, ka nav pamatots atbildētājas lūgums uzlikt prasītājam par pienākumu pārrēķināt ūdens patēriņa parāda summu.

Līdz ar to tiesas kolēģija atzīst, ka no atbildētājas prasītāja labā piedzenams parāds EUR 958,06 apmērā par ūdens patēriņu.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 195.panta nosacījumiem prasītājam atzīstamas tiesības par laika periodu līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no atbildētājas likumiskos procentus (6% gadā) no minētās parāda summas.

Ņemot vērā visu minēto, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa vispusīgi un objektīvi ir novērtējusi lietas apstākļus un taisījusi tiem atbilstošu spriedumu, bet apelācijas sūdzībā norādītie argumenti nav pamatoti un nevar būt par pamatu prasības noraidīšanai daļā par parāda EUR 958,06 piedziņu.

No lietas materiāliem redzams, ka ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi (izdevumi par pavēstu nosūtīšanu) apelācijas instances tiesā sastāda EUR 3,10 (l.l. 151).

Ņemot vērā Civilprocesa likuma 42.panta nosacījumus, tiesas kolēģija atzīst, ka minētie izdevumi valsts ienākumos piedzenami no atbildētājas.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] panta nosacījumiem atbildētājai nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei – 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 430., 432., 433., 434.pantu, Civillietu tiesas kolēģija

n o s p r i e d a:

Prasību apmierināt.

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, par labu SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", reģ.Nr. /reģistrācijas numurs/, parādu EUR 958,06 (deviņi simti piecdesmit astoņi *euro* 06 *euro centi*).

Atzīt SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", reģ. Nr. /reģistrācijas numurs/ tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no atbildētājas /pers. D/, personas kods /personas kods/, likumiskos procentus (seši procenti gadā) no piedzītās, bet nesamaksātās parāda summas.

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 3,10 (trīs *euro* 10 *euro centi*), nosakot, ka minētie izdevumi iemaksājami kontā Nr.LV51TREL2190458019000, saņēmējs: Tiesu administrācija, NMR 90001672316, saņēmēja banka: Valsts kase, kods TRELLV22, iemaksas mērķis: 21499 - ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi civillietā Nr. C29720614/CA-0230/25.

Atbildētājai/pers. D/ noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei - 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, izskaidrojot, ka sprieduma labprātīgas izpildes gadījumā daļā par ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksu valsts ienākumos, maksājumu apliecinošs dokuments ir jāiesniedz Rīgas apgabaltiesas kancelejā.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamentā, kasācijas sūdzību iesniedzot Rīgas apgabaltiesā.

Pilns spriedums sastādīts 2017.gada 25.janvārī.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja L.Volberga

Tiesneši M.Bebriša

J.Freimanis